

Nazadnje smo prisluhlni še programu aktivnosti za leto 2018, ki je leto posebnih obletnic, saj praznujemo 20 let Botaničnega društva Slovenije in 25 let izdajanja revije Hladnikia. Sledila je točka Razno in prijeten klepet ob prigrizkih.

TINKA BAČIČ

Predlog za podelitev naziva častna članica Botaničnega društva Slovenije dr. Nadi Praprotnik

Nada Praprotnik (roj. 23. maja 1951 na Jesenicah), upokojena muzejska svetnica Prirodoslovnega muzeja Slovenije, je svojo poklicno in raziskovalno pot začela leta 1975, takoj po diplomii na Biotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani, na kateri je pozneje tudi magistrirala (1979) in doktorirala (1988). Na različnih področjih botanike (floristika, taksonomija, fitogeografija, zgodovina botanike, hortikultura, muzealstvo, publicistika) je dejavno prisotna že več kot 40 let in je nedvomno ena izmed najbolj uspešnih in najbolj plodovitih botaničark v celotni zgodovini botanične vede na Slovenskem. Svoj ugled si je pridobila z vestnim in natančnim terenskim delom, obdelavo podatkov (znanstvene razprave o flori Vrtače v Karavankah, monografiji o taksonu *Saxifraga moschata* agg. v Sloveniji in o vrsti *Daphne blagayana*, pogosto navajana doktorska naloga o ilirskem flornem elementu v Sloveniji, soavtorstvo pri monografiji Natura 2000 v Sloveniji, Rastline), skrbnim pripravljanjem številnih razstav (kot sodelavka ali samostojna avtorica, v okviru zadolžitve v Prirodoslovnem muzeju Slovenije, kjer je bila zaposlena več kot 38 let), popisovanjem in predstavljanjem herbarijskih zbirk (herbarij Janeza Krstnika Flysserja iz leta 1696, zbirka vzorcev lesa, herbarijska zbirka Flora exsiccata Germanica, odlična in obsežna monografija Botaniki, njihovo delo in herbarijske zbirke praprotnic in semenk v Prirodoslovnem muzeju Slovenije), dolgoletnim vodenjem, skrbištvom in popularizacijo Alpskega botaničnega vrta Juliana v Trenti (vodniki, filmi, številna terenska vodenja) in z vztrajnim študijem arhivov, rokopisnih virov in starejše literature, s katerimi nam odstira našo botanično preteklost in osebnosti, ki so jo najbolj zaznamovale. Sama, le včasih sta kot soavtorja sodelovala tudi Tone Wraber in Jože Bavcon, je do zdaj celovito (monografsko) predstavila naslednje botanike: Franca Ksaverja Wulfena, Karla Zoisa, Balthasarja Hacqueta, Franca Hladnika, Henrika Freyerja, Žigo Grafa, Andreja Fleischmanna, Valentina Plemla, Karla Dežmana, Jurija Dollinerja, Nikomeda Rasterna, Alfonsa Paulina in Angelo Piskernik. Poleg obsežnega in zahtevnega strokovnega in znanstvenega dela vseskozi piše tudi poljudne, širši javnosti namenjene članke (na primer za revije in zbornike Planinski vestnik, Proteus, Pil, Gea, Mavrica, Novice izpod Stola, Epicenter, Jeseniški zbornik, Mohorjeva pratika in koledar) in knjige (poleg vodnikov Alpskega botaničnega vrta Juliana je napisala tudi knjigo Rastlinstvo na stezah ovčarja Marka). Pogosto nastopa v medijih (časopisna periodika, radio, televizija), ki so že večkrat odmevno predstavili njeno poklicno dejavnost. Od leta 1994 do leta 2000 je bila urednica našega društvenega, strokovnega in znanstvenega časopisa Hladnikia, v katerega prav tako že od začetkov izhajanja piše članke. Je razumevala mentorica, svetovalka in pomočnica mlajših rodov botanikov. Osebnost s tako bogato bibliografijo in ugledom v strokovni in splošni javnosti je našemu društvu v ponos in prav je, da se je oddolžimo vsaj s skromnim priznanjem.

IGOR DAKSKOBLER & JOŽE BAVCON